Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba

FRANCINE RIVERS: SANJE NJENE HČERE

Družinska saga na poti ozdravljenja medgeneracijskih travm

Presunljiva zgodba žensk skozi štiri generacije je nadaljevanje romana Upanje njene matere *(Celjska Mohorjeva družba 2024). Zapuščina Marte Schneider se udejanja skozi usode njenih hčere Hildemare, vnukinje Carolyn in pravnukinje May Flower Dawn. Družinski odnosi, polni nerazumljenosti, napačnih interpretacij, spregledanosti in tišine, iz roda v rod prenašajo breme bolečine, ki znova in znova reže prepad med materami in hčerami. Pronicljiva družinska saga je blagodejen lek za tako razširjen in pogosto nikoli ubeseden strup lastnih prepričanj: če bi me imela zares rada, bi vedela, bi rekla, bi me objela …*

Knjiga se posveča zapletenim odnosom med materami in hčerami skozi štiri generacije žensk v času od prvih let po drugi svetovni vojni do začetka 21. stoletja. Glavna pripovedovalka v drugem delu je Carolyn, ki odrašča v napetem in čustveno hladnem domu. Njena mama Hildemara se zaradi lastnih travm sicer trudi biti dobra mati, a Carolyn čuti odtujenost in pomanjkanje ljubezni. Skozi uporniško obdobje ljubezen in pripadnost išče najprej v prijateljih, nato v napačnih odnosih, kar jo spravi v odvisnost in najstniško nosečnost ter ji naloži še dodatno breme starševskega razočaranja.

Po porodu je Carolyn kot samohranilka prisiljena sprejeti pomoč svoje matere, vendar je cena za to velika. Čustvena navezanost med vnukinjo in babico jo povsem izrine iz hčerinega sveta. Odtujenost do mame se tako spet prenese na May Flower Dawn. S prikrito spolno zlorabo, preuranjeno najstniško spolnostjo ter odločitvami iz notranje ranjenosti pa se družinska dinamika le še bolj zapleta.

Podatki o knjigi
- Naslov: Sanje njene hčere
- Avtorica: Francine Rivers
- Prevedel: Niki Neubauer
- Urednica: Mag. phil. Barbara Žniderščič
- Format: 135 mm x 210 mm
- Vezava: trda
- Število strani: 576
- ISBN: 978-961-278-776-9
- Cena: 37,50 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2025

Kontakt
Uredništvo
T 03 426 48 00
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Knjižno delo je izšlo v okviru knjižnega programa, ki ga v letu 2025 sofinancira JAVNA AGENCIJA ZA KNJIGO RS

V četrti generaciji se May Flower Dawn v luči velike osebne preizkušnje nazadnje odloči prekiniti družinsko prekletstvo. Z odkrivanjem in razumevanjem zgodb svojih prednic skupaj stopijo na pot sočutja, odpuščanja, sprave, osvoboditve in predvsem ljubezni.

O avtorici

Francine Rivers (1947) si je zgradila uspešno pisateljsko kariero in s številnimi uspešnicami zaseda najvišja mesta lestvice New York Timesa. Po romanih *Glas v vetru* (2016) in *Odrešenje ljubezni* (2022), s katerim je ponovno odkrila svojo osebno vero v Boga, med slovenske bralce prihaja z dvema romanoma, ki ju je navdihnila zgodovina njene družine. *Upanje njene matere* (2024) in pričujoče nadaljevanje *Sanje njene hčere* so namreč navdihnili dogodki, ki jih je odkrivala ob raziskovanju preteklosti svoje družine in prebiranju materinega dnevnika oziroma jih je doživela v svojem življenju. Za svoja dela je Rivers prejela številna priznanja in nagrade ter se vpisala med svetovne klasike krščanskega leposlovja. Njeni romani so prevedeni v več kot 30 jezikov. Francine in njen mož, hvaležna za skupni čas s svojimi odraslimi otroki in vnuki, živita v severni Kaliforniji.

Odlomki iz knjige

»Nikoli mi ne bodo odpustili.«

Mary se je obrnila k njej. »Mati sem in lahko ti povem, da ne glede na to, kaj bi storil kateri od mojih otrok, bi želela, da se vrne domov. Stekla bi mu naproti, ga objela in poljubljala, dokler ne bi prosil, naj neham!« Rahlo, pretrgano se je zasmejala. »Ne pusti mame in očeta v skrbeh in spraševanju, ali si mrtva ali živa. To je najbolj kruta vrsta mučenja.«

Carolyn je imela sto izgovorov, zakaj ne bi šla domov. Ni imela sredstev, da bi prišla tja. Morala bi prosjačiti za denar za avtobusno vozovnico. Ko bi ga zbrala dovolj, bi spet stradala. V resnici pa jo je bilo groza misli, kaj bi rekla mama in očka? Kaj bi rekla oma? Če bi vedeli samo polovico tega, kar je storila, bi si želeli, da bi umrla.

Mary je začela zbirati posode in jih dajati v košaro. Nenadoma se je zdelo, da se ji zelo mudi. Ko je vstala, se je Carolyn prestavila z odeje. Mary jo je stresla in zložila. Poklicala je Charlieja in Sadie. Nerada sta prišla. »Ali moramo že domov?«

»Ne gremo domov. Caro bomo odpeljali na avtobusno postajo. Kupili ji bomo vozovnico, da se bo lahko vrnila domov k svoji družini.«

Carolyn jo je pogledala odprtih ust. Mary je odejo prepognila čez košaro in jo vzela v eno roko. Z nasmehom je drugo roko stegnila Carolyn in ji pomagala vstati. Otroka sta tekla naprej do kombija, parkiranega na cesti.

»Zakaj mi pomagate? Zakaj si nalagate ves ta trud za neznanko?«

»Moj mož je pogrešan vse od ofenzive Tet. Ne vem, ali je živ ali mrtev. Morda ne bom nikoli izvedela.« Ob teh besedah se je skušala prisiljeno nasmehniti Carolyn, a so ji oči preplavile solze. »Ne morem prenesti misli, da bi kdo drug preživljal trpljenje, ki ga vsak dan prestajam jaz. Ali ne razumeš, Caro? Tudi ti si pogrešana. Tudi ti si ostala ujeta v vojni. Le da gre v tvojem primeru za drugačno vrsto vojne.«

(*Str. 125*)